



Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona 2 ptas. trimestre
 Fora ciutat. 2 " " " "
 Los suscriptors del interior reben las
 obras del folletí enquadradas

FUNDADORS

Joan Bru Sanclement
 Joseph Ximeno Planas

DIRECTOR

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Plassa del Pi, número 3, 2.^{on}

(Bussó a l'escala)

¡32 planas de folletí, 32!

En lo número present termina la
 comedia en un acte y en prosa

LO PARE DE LA CRIATURA

y continua

LO RABADÁ

DE

Feliu y Codina

Pròximament lo cèlebre drama

LA FALS

original de

Frederich Soler

y

Francesch Pelay Briz

Crònica

ANY NOU.—MUNICIPALIAS.—BONS VENTS

Ja tenim comensat l'any econòmic, per més que als espanyols ens resultarà l'any derrotxador, puix segons la *Gaceta* de Madrid, la primera cosa notable que veurem al comensament del nou exercici és la creació d'un *plus* transitori d'un 10 per 100 sobre'ls impostos, avuy ja tant carregats, que vénen pagantse en la nostra nació. Horroritza pensar lo cara que surt a las provincias la nacionalitat espanyola. La guerra de Cuba porta camí de no acabar-se, aqueixa guerra pera mantenirse necessita sanch y diners, dugas cosas de las quals fa molts sigles que estem faltats els espanyols; més el Govern ho necessita y el poble no té més remey que buscarho. No m'agrada ficarme en la política, perquè la detesto, però havem arribat ja a un punt en que fins els homes més passius venim obligats a pendre cartas en l'assumpto, com diria un madrileny, perquè la situació del estat comú comensa a ésser una mica perillosa. Pels de dalt la cosa és senzilla: donant diners están llestos, y a més se recupearan ab facilitat; pels de baix la cosa ja és més llastimosa: tenen de donar els fills del seu cor, y aquets no's retroban quan s'han perdut. A més, la majoria dels impostos gravan ja molt els articles de primera necessitat, y resultarà, com sempre, que aquet gravamen del 10 per 100 sobre tots els tributs, als que més perjudici material portarà serà als pobres, que ja donan els seus fills. Y quedaràn camps y vinyas sense cultiu, y fàbricas paradas que escamparàn la miseria,

mentres el Govern olímpicament anirà recarregant els impostos a la mida del seu gust. ¡Quan perjudicials han sigut a l'Humanitat aquestas abdicacions de drets, fetas pels pobles, en determinats ideals que han acabat per ser partits polítichs!

Ben clar podem veure lo que és la política: basta llegir el *solo de violón* que en forma de nou programa del partit fusionista ha format el Sr. Sagasta: no hi hà en tot ell una sola solució probablement favorable a la pàtria. Fixarse bé en el comensament del any econòmic. Se'm dirà que aquet recarrech és transitori. ¡Tantas en paguem de contribucions transitorias que s'han convertit en perpétuas!

El Govern, no obstant, sembla que ho veu tot de color de rosa; però és que aquet és el color del cristall de las ulleras que porta pera contar els sous que cobra de la mare pàtria per administrar-la y conservar-li els interessos.

* * *

Els confesso francament que'l concurs obert per l'Ajuntament a fi de rebre un munt d'opinions sobre la plassa de Catalunya m'ha fet moltíssima gracia. Es veritat que no hi hà funció dramàtica, per lo general, sense'l corresponent fi de festa. Y l'Ajuntament del Sr. Nadal, abans de retirar-se modestament pel foro, ha volgut representar un sainete que bé podria titular-se *Quan fou mort lo combregaren o L'arcalde pendonista*.

¡Perquè cuidado que'l Sr. Nadal ha fet l'ull viu lluhint el garbo pels barris dels ex-pobles del voltant de Barcelona! No ha dormit, no, aquets últims dias: professó per aquí, professó per allà; ara llegeix aquet dictamen sobre l'urbanisació de la plassa de Catalunya; ara escolta aquest altre; envia'ls gegants a Sant Andreu, veslos a fer a Sant Martí; ara aguanta un cordó; ara... Jesús, Maria, Joseph! Això ha sigut l'activitat elevada a l'última potencia. Per desgracia, això haurà durat de Nadal a Sant Coll y Pujol.

Però, y la plassa de Catalunya? Y el plano Falqués? Ara resulta que no hi han cèntims per durlo a cap. Home, això'm recorda un amic meu que may s'havia vist una pesseta, y cada temporada anava a buscar mostrars a las millors sastrerías y las ensenyava als amichs perquè li diguessin quina era millor pera fer-se un vestit.

—Home de Déu,—li vaig dir un dia,—si no tens els quartos, ni pots trobar qui te'ls deixi, què en treus de triar la mostra?

—Ja veuràs,—me va respondre;—podria trobar algú que, enamorat d'una de las robas, me'l pagués.—

Aixís meteix ens ha passat als barcelonins: després de tants anys de parlarnos d'edificis monumentals, d'arcadas monumentals, de ponts monumentals, ara resulta que l'Ajuntament feya com el meu amic: no més ho deya per si

algú s'engrescava y li pagava la superba urbanisació de la plassa, perquè l'Ajuntament, com el meu amic, tampoch té un cèntim.

No hi haurà res d'archs: se farà una explanada immensa aixamplant l'actual fins al carrer de Ronda, en virtut de lo qual el nou cafè restaurant Colon, sense moures del lloch, serà més cèntrich. Y aixís, si no hi hà destorb, dintre poch mesos tindrem una plassa grandiosa... y desfregada, com ara, y en paus. Y per això tant soroll!

* * *

Se m'ha dit que l'actor y director D. Anton Tutau està acabant la formació d'un valió quadro dramàtic pera fer una verdadera temporada de teatre català en el Teatre Principal el vinent ivern. Es de celebrar que aixís siga: el Sr. Tutau sempre ha fet lo que ha pogut per la escena catalana. Estem convensuts de que si es du a cap la formació d'aquesta companyia, la temporada serà beneficiosa pels que la formin y pel teatre català, avuy tant migrat y decandit.

A. LLIMONER

A D. Joseph Ximeno Planas

Ara te n'has d'anar de Barcelona, y ab l'*A reveure* teu, que'm costa llàgrimas, ja veig que ho saps si és trist y quan agreja lo esser llensat de l'amorosa pàtria. Molt més quan al marxar hi queda l'honra, més, ay! també t'hi quedan las entranyas. L'honra te queda assí, més te l'emportas. Sencera aixís no pot pas trossejarse, qu'és clara com lo sol. No't desatini aquet desterro, no, qu'és ta venjansa. Es lo que't puja dalt del cim la gloria. Com tu jo la pogués cantar tant alta.

* * *

Jamay s'és vist que l'aucellet llensesse a daltabaix del niu ahont té covada lo seu fillet tendríssim que piueja tant sols per piuejar; que'l seu llenguatge natura li ha donat. Y a tu, que piuas tant ferm que la rahó no't pot negarse, perquè aquí la veritat los ha fet nosa, et tiran daltabaix de la niuada!

RIU DE LA ROCA

Aniversari

Demà compleixen dos anys de la mort d'en Frederich Soler.

Desde aquestas columnas tributem un recort

a la memoria del il·lustre escriptor y autor dramàtic, publicant a continuació una de sas més inspiradas poesias.

L'ENTERRO

BALADA

Tantost caigueren marcidas
las flairosas flors de l'ànima,
quan me trobí que cruixia
un sorral davall mas plantas.

Ni esbategava'l meu cor,
ni mos ulls llagrimenjavan.
Lo clar jorn ja era nit bruna,
lo món desert qu'esglayava.

—Qu'és que'm passa?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

Al sentdemà'l sol ixent
nègre'm mostrà'l trench de l'auca,
y vegí'l clar llum del sol
com d'antorxa funerària.

Al ser nit isqué la lluna
rossegant blava mortalla,
y en la foscor las estrelles
relluhiren tristas com llàgrimas.

Qu'és que'm passa?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

Sà y enllà rosas se veyan
com a flochs de negra sarja,
y balandrejantse tristas
clar vegí que m'incensavan.

Ben aviat xisclaren l'òliva
y'ls corbs en llunyà boscatge,
dantme ab los udols del vent
cant pla de funeral càntiga.

—Qu'és que'm passa?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

Tot-d'una, com llumenetas
lluny del lluny s'espargellaren,
fins que acostantse se feren
llurs pichs bellugosas flamas.

Davant meu per fi arribaren,
y vegí al llum de las atxas
gran munió de gent que duyan
un'urna d'or en un'anda.

—Qu'és que hi portan?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

Dels anells de l'urna d'or
ne penjavan cintas blancas,
que damas y cavallers
tot somrientsen aguantavan.

Ellas eran las hermosas
que mataren la meva ànima;
ells, los amichs que vengueren
l'amistat més pura y santa.

—Qu'és que'm passa?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

De l'urna talment n'eixia
una resplandor sagrada,
núvol de pols d'or y rosas
que l'oreig embalsamava.

Darrera, el món, la seguia
llansantne foll rialladas,
y entre ell, la Fè y l'Innocència,
esfulladas llurs garlandas.

—Qu'és que'm passa?—preguntí.
Y'l cor digué: —Calla, calla!

Tot-d'una, els que més devian
favors a ma amistat santa,
y amors a mon cor puríssim,
devallan l'urna de l'anda.

Ne fan un solch en la terra,
sentí al cor los colps del càvech,
y endinsanhi tantost l'urna,
ab un llot fangós la tapan.

—Qu'és que enterran?—preguntí.
—Tas ilusions, ta esperansa.

FREDERICH SOLER

Teatre Català

LA VIDA ALS LLAVIS O LO FAT D'UN GENI

Quadro tràgich en prosa, estrenat en lo Teatre Principal de Vilanova y Geltrú lo dia 26 de Juny, original de D. Fernando Quintana y Bosch.

L'obra perteneix, per son pensament y per sa estructura, al teatre modern, y té molts ribets de simbòlica. Té alguna cosa de l'escola d'Ibsen.

Adoleix de faltas capitals, però té pensaments de primera. Lo conjunt resulta desdibuixat y'ls personatges tenen un perfil molt incorrecte.

De totes maneres, son autor demostrà, ab tots los seus defectes, tenir una imaginació que sap concebir pensaments prenyats de bellesas y un cor que s'impresiona ab la vibració de la nota verdaderament sentimental.

Té cor y vivèsa d'imaginació; però si vol seguir per aquet camí li falta sahonar las sevas facultats ab un detingut estudi.

L'autor fou cridat, al finalisar l'obra, al palco escènich entre estrepitosos aplausos.—J. B.

CUL DE SACH

Parlant de comedias, preguntava un empresari a un artista còmic molt tronat:

—Vostè, Sr. Zacarias, quinas pessas desempenya ab més gust.

—Un servidor; las que tinch a la Caixa de Préstams, el dia que las trech.

EPIGRAMATICH.

A LA MEMORIA DE



Lo Teatre Catalá en 1867 (Dibuix de T. Padró)

Servey de fòra

MATARÓ.—Al Círcul Catòlich d'Obrers s'hi representà'l dimars, entre altrás pèssas, *Los grills de las sèvas*.—O.

BADALONA.—Al Teatre Badalonès s'hi representà dias passats lo preciós drama *Maria Rosa* y'l monòlech *Retrets*.—A.

CALELLA.—Ab molt aplauso s'han donat en el Casino Calellense dos funcions dramàticas en las que s'hi ha representat *Lo plet d'en Baldomero*, *Lo rapte de la Sabina*, *La Dida* y *Lo marit de la difunta*.—A.

ARENYS DE MUNT.—En lo Casino del Progrés s'hi ha representat *Lo monjo negre* y *Una mosca vironera*, y d'una vetllada que's degué celebrar lo diumenge en formava part la ja mentada obreta *Una mosca vironera*.—T.

REUS.—La companyia catalana que dirigeixen los Srs. Goula y Capdevila estrenaren lo dissapte passat *L'hostal de la coixa*, representant ademés, el diumenge, *La Dida* y *Lo rapte de la Sabina*.—S.

SITGES.—Lo dissapte passat la companyia de sarsuela

que dirigeix lo Sr. Mata Soler donà una funció en lo teatre del Prado Suburense, representantse *El cabo primero*, *El gaitero* y la popular *Marcha de Cádiz*. Van tenir de repetir alguns números de la primera y última.—S. O.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Tal com s'havia anunciat tingué lloch dissapte passat, y devant de més que regular concurrencia, la funció en honor de nostre apreciat company Sr. Ximeno.

Lo desempenyo de las obras *Dos aixelabrats*, *La llupia* y l'estrenada, segons pot veures en lo lloch corresponent, sigué bo.

De dita funció sobresurtí extraordinariament la lectura de poesias alusivas al acte. Totas foren objecte de moltsims aplausos, sobresurtint especialment las de D. Abelardo Coma, D. Guillem Torres, D. Joan Trillas y Clotet, las quals publicarem a mida que l'espai ens ho permeti.

Sigué també rebuda ab entusiasme la que's llegí de D. Joseph Ximeno Planas, la qual copiem a continuació:

A Vilanova y Geltrú

Jo't saludo, Vilanova,
 qu'agrahit mon cor esclata,
 de ton amor reb tal prova,
 que'n eixa acullida troba
 noblesa gran que't retrata.

FREDERICH SOLER



Lo Teatre Català en 1897 (Dibuix de R. Lago)

Sols l'honra en tot m'ha guiat,
y algú contra ella ha surtit.
¡Benhaja qui al meu costat
ha vingut y, entusiasmat,
ab son amor m'ha acullit!

Pera aquets, ma vida tota,
qu'és deber de gratitut.
Si algú'm volgué a la picota,
ira y no rahó denota,
y res pot contra virtut.

Dediquem un pensament
a Roure, a Feliu l'immortal,
que'ls dos, ab convenciment,
mostraren ab son talent
la vritat al Tribunal.

¡Y tu, Vilanova bella,
poble instruit, noble y fort,
dels forasters meravella,
sempre més, preuada estrella,
guardaré etern ton recort!

JOSEPH XIMENO PLANAS

Llastima que son autor, per repentina malaltia d'un individu de la familia, no pogué venir a Vilanova a rebre

personalment los aplausos que'l públich li tributà en un acte tant simpàtic com aquet, y que'ns plau fer constar que Vilanova ha sigut una de las primeras en realisarlo.

Un entusiasta aplaudiment desde aquestas columnas a tots quants ab son esfors contribuïren a la realisació de la festa.—A. C. T.

GRANOLLERS.—Dijous últim tingué lloch en lo teatre Centre Catòlich una funció dedicada al president de dit Centre, posantse en escena, entre altras obras, la pessa *Got per copa* y lo monòlech *De Pelagalls a Barcelona*, obtenint merescuts aplaudiments tots los que hi prengueren part, y en especial lo jove aficionat Sr. Xiol.

En lo teatre de La Union Liberal se han posat en escena, per un quadret infantil, diferentas obras castellanas de género chico.

Tres representacions han donat, concurrinthy regular número de públich. La companyia està composta de tota una familia, a excepció d'una nena. Tot lo quadro resultà del agrado del públich, sobresurtint de los demés la tiple Pilar Mateus, d'edat 10 anys, y lo tenor Andreu Mateus, de 5 anys.

L'orquestra Agustins, cumplí bé son comès.

Abans d'ahir, vigília de Sant Pere, lo quarteto *El Armonioso* donà un concert en lo café del Casino de Granollers. Lo programa va esser variat y un xic escullit, no resultant

algunes composicions del agrado dels concurrents per la afició o mania que té'l director del esmentat quarteto en posar y abusar tant dels pedals que moltes són las vegadas que'ls joves Amadeo, Bonifaci, Joan y Albert no s'entén lo que cantan. De las pessas cantadas debem mencionar lo quarteto últim, que relativament fou la pessa més ben cantada y acompanyada pel director Sr. Rodoreda.—C.

SANT FELIU DE GUIXOLS.—El dia de Corpus la companyia dramàtica de la primera actriu D.^a Concepció Ferrer debutà en nostre teatre ab el drama *La dama de las Camelias*. L'execució fou acertada per tots els artistes qu'hi prengueren part, distingintshi la Sra. Ferrer, que en el paper de Margarita Gautier estigué a gran altura, arrancant aplausos de la nombrosa concurrència qu'omplia'l local.

Terminà la funció ab *La marcha de Cádiz*, en la que interpretaren notablement sos respectius papers tots els actors que hi treballaren.

Diumenge següent posaren en escena la llegenda tràgica d'Echegaray *En el seno de la muerte* y *La marcha de Cádiz*.

Dilluns se representà *Maria del Càrmen* y *Las Olivas*. En estudi: *L'estigma* y *Frou-frou*.—R. N.

Dijous prop passat tingué lloch en el nostre teatre una representació d'un drama d'Echegaray y lo quadro de Parellada *Las Olivas*.

Diumenge, ab brillantíssima interpretació, se representà el drama *Frou-frou*, desempenyat pels Srs. Tressols, Daroquí, Romeu, Marcet, Muñoz y Giménez, y la Sras. Ferrer, Busutíl, Pallardó, Guitart y Gabarró, fent una excelent protagonista la primera de las mentadas senyoras, logrant arrancar nombrosos y nutrits aplausos en las escenas més culminants del drama.

Finalisà l'espectacle ab la bonica sarsuela en un acte, de D. C. Colomer, *Lo somni de la Ignocencia*. Fou excelentment executada pels Srs. Daroquí, Marcet y Romeu y per la reputada primera tiple Sra. Castillo.—R. R. M.

VILANOVA Y GELTRÚ.—En lo Teatre Principal lo dissapte pròxim passat tingué lloch en aquet teatre una funció en honor del distingit crítich teatral D. Joseph Ximeno Planas.

Se posaren en escena *Dos aixelabrats*, arreglada a l'escena catalana, en demostració d'un plagi, pel Sr. Ximeno; a continuació s'estrenà un quadro tràgich titolat *La vida en els llavis* ó *La fat d'un geni*.

Després se llegiren poesias alusivas al acte, originals dels distingits literats Srs. Coma, Valeri Serra, Ximeno Planas, Joan Trillas, Colomer y Torres, y foren molt aplaudidas. M'abstinch de donar més detalls perquè va la resenya en altre lloch. Sols afegiré que lo nombrós públich que assistí al teatre sortí completament satisfet, demostrant grans simpatias pel Sr. Ximeno.

En lo Tívoli Vilanovès la companyia que actua en aquet teatre va continuant la seva campanya, que per cert és molt poch profitosa.

No vull parlar dels artistes ni de totes las obras que han posat en escena.—G. Q. B.

PARÍS.—Mme. de Nuovina, que posseeix una veu de soprano de primera, es presentà la setmana passada devant del públich fent lo paper de Carmen de l'òpera del immortal Bizet.

Al Ambigú *Les Deux Gosses*, de Paul Decourcelle, drama que ha sigut arreglat per folletí y publicat en un de nostres principals periòdichs, ha alcansat més de 500 representacions.

La «pobre chica» de la *Gran Via* continua alcansant ruidós èxit a l'Olympia.

La coneguda *divette* Ivette Guilbert s'ha casat ab un rich enginyer americà.

Després d'una brillant campanya al Teatre de la Renaissance, se despedí dimars la Duse ab *La femme de Claude*, *Cavalleria Rusticana* y *Doñ Juan en Flandre*, que, com son nom indica, és un dels amors que tingué l'inolvidable Tenorio en Flandes, dels Srs. Jotz y Dumur, estrenat dijous a l'Odeon; fou del agrado del públich, tenint de presentarse sos autors al palco escènich.

Y prou per avuy.—R. LESTOILE.

Llista de la Suscripció voluntaria al acte d'adhesió y simpatia a D. Joseph Ximeno Planas y a favor de la seva familia ab motiu de la condemna recaiguda en lo procés conegut per lo *Plagi de La Suripanta*.
Número d'adhesions anteriors, 1,003.

Arturo Vicens.—Santiago Noalles.—Salvador Alsina.—Joaquim Ametlla.—F. V. Ll.—Salvador Milà.—Enrich Saliné.—Carlos Castelló.—Joan Cardoner.—Un enemich de plagis y Suripantas.—Un just.—Ll. J.—Ramon Fornés.—Jaume Galvany.

Número d'adhesions, 1,017.

Se reben adhesions y cantitats per aquest objecte en l'establiment *El Ingenio*, Raurich, 6.

CONSERVATORI DEL LICEO

Cada dia és més floreixent l'estat d'aquest establiment d'ensenyansa musical, que baix l'acertadíssima direcció del celebrat mestre D. Francesch Sánchez Gabanyach, hàbilment secundat per un nutrit e intel·ligent cos de professors, ha anat millorant de dia en dia.

Lo dia 14 del mes passat comensaren, ab brillant resultat, els examens, que acabaran el dia 11 del corrent.

A continuació comensem a donar la llista dels alumnes premiats, que'ns proposem continuar en els números següents:

Teoria, primer curs (professor, D. Francesch Sánchez Gabanyach): D.^a Antonia Serat, D.^a Càndida Palau, D.^a Rosa Barella, D.^a Maria Galcerán, D.^a Teresa Partagàs, D.^a Cristina Capdevila, D.^a Dolors Saperà, D.^a Dolors Cardí, D.^a Pilar Caparà y D.^a Adela Viñas.

D. Francisco Sánchez, D. Francisco Masenat, D. Anton J. Domenech, D. Emili Mestres, D. Joseph Lega.

Teoria, segon curs: D.^a Teresa Palomar, D.^a Antonia Pagès, D.^a Adela Mestres, D.^a Asumpció Samper, D.^a Maria Raventós, D.^a Dolors Ricomà, D.^a Dolors Cardí, D.^a Eloisa Castellví, D. Jaume Gilabert, D. Joseph Balart, D. Joseph Segura.

Teoria, tercer curs: D.^a Enriqueta Ciris, D.^a Maria Garriga y D.^a Carme Marés.

El segon y tercer curs també són a càrrech del Sr. Sánchez Gabanyach.

Novas

Recomanem als que puga interessarlos, l'Acadèmia especial preparatoria pera músichs majors militars, que baix la direcció del Mtre. Valera Silvari funciona a Madrid, carrer Toledo, 119.

Aquesta Acadèmia, que's dedica especialment a l'ensenyansa musical per correspondència, comprenent especialment l'harmonia e instrumentació, ha obtingut un èxit extraordinari en los exercicis anteriors.

Actualment inaugura un nou curs supletori per tres mesos, comensant el 1.^{er} del corrent fins a últim de Setembre.

* *

Segons s'ens assegura, a Santiago de Cuba acaba de fundarse, baix lo titol de *Juventut Catalana*, una societat, composta, com ho indica son nom, de joves de nostra terra allí residents.

Donem l'enhonorabona a sos fundadors, que aixís fan valer en tant llunyanas terras lo nom de nostra benvolguda Catalunya.

* *

Han comensat en lo Teatre Jardí Espanyol els ensajos d'una sarsuela en un acte, original del distingit autor Sr. Figuerola Aldrueu y música del aplaudit mestre Oró, titulada *Callejón sin salida*.

* *

Pel dia 24 d'Agost s'anuncia a Sans un certamen literari.

TIVOLI (Circo Equestre).—En dit teatre continuan els plens contantse per funcions.

L'última novetat que crida justament l'atenció és una *troupe*, molt ben *amaestrada*, de gossos.

ELDORADO.—Ab una serie final d'estrenos ha tancat sas portas aquet teatre, en el qual, segons sembla, s'hi realisaràn importantíssimas bras que augmentaràn notablement la cabuda.

JARDÍ ESPANYOL.—Entre mitj del repertori del *género chico* s'ha representat aquesta setmana l'obra *Lo somni de la Ignocencia*, que ab lo gran èxit obtingut pot demostrar a l'empresa els bons resultats que obtindria acudint al genre de sarsuela catalana.

NOU RETIRO.—Fóra d'un fracàs obtingut per una nova producció original del director artístich del teatre, Sr. Muzas, res més de particular ha succehit en dit local.

NOVETATS.—L'últim estreno de la companyia Mario ha sigut lo de la comedia en tres actes *Las damas negras*, arreglo del *vaudeville* francès

Les locataires de M. Blondeau, fet pels Srs. Revenga y Briones.

Coneixem moltíssim l'obra original y podem assegurar que'ls arregladors castellans no han sapigut treure partit d'un assumpto tant xispejant com és lo del *vaudeville* de Chivot, que ben trasplantat a la nostra escena promou la rialla continua entre l'auditori, mentres que *Las damas negras* sols fa riure a estonas, y encara quan no s'aparta gayre de las situacions del original, altament còmicas.

En català ja existeix un arreglo de *Les locataires de M. Blondeau*: és la comedia *Cada casa és un món*, del Sr. Ayné Rabell. Per cert que s'estrenà en aquet meteix teatre durant la temporada de 1894 per la companyia Borràs, y recordem que dita comedia va ser celebradíssima pel públich y elogiada per la premsa, perquè l'arreglador, ben penetrat del graciós assumpto de l'obra francesa, sapigué treuren gros partit, trasplantantla a la nostra escena ab moltíssim acert.

Segurament que si'ls arregladors de *Las damas negras* haguessin sabut l'existencia de la comedia *Cada casa és un món* s'haurian apresurat a beure en las fonts del arreglo català.

Las damas negras visqueren la nit del estreno.—Z.

CASINO L'AURORA MARTINENSE.—Dissapte passat, a la nit, se representà en dit casino, a benefici de la companyia, una lluhida funció, comensant ab un drama castellà. Després lo nen Lluís Martorell representà lo monòlech *Un Cessant*, qual desempenyo sigué molt lluhit, finalisant la funció ab la xistosa pessa *La casa de dispesas*, desempenyada per la Sra. Puchol y la Srta. Gasó y'ls Srs. Mans, Calvet, Torrès y Minguet. Acabà ab un lluhit ball de societat.—B.

LA CONSTANCIA.—Del programa de la funció que'l diumenge a la nit donà aquesta lluhida societat ne formava part la garbosa sarsueleta *Lo somni de la Ignocencia*, que fou admirablement executada, escoltant sos intérpretes nombrosos aplaudiments, en especial la Srta. Miralles y'l Sr. Fàbregas.—V.

LA GUIRNALDA.—Lo diumenge passat en aquesta lluhida societat va posarse en escena lo drama *La monja enterrada en vida* o *Secrets d'aquell convent*, en que van estarhi molt discrets quants hi prengueren part.

LA ALIANZA (Sant Martí de Provencals).—Ultima de temporada, a benefici del Sr. Vidosa, sigué la funció donada diumenge a la nit. Tres escullidas sarsueletas y una pessa valenciana constituhan lo programa, en quina execució rebé'l beneficiat molts aplausos, prova de lo que se l'aprecia y a que és molt acreeador per son constant estudi.

Lo secundaren admirablement las Sras. Vila

y Cervera y'ls Srs. Ramisa, Benet y Ventura.
—E. T. C.

CATALUNYA.—La tarde del dia de Sant Joan se representà en aquesta lluhida societat lo interessant drama *Lo timbal del Bruch*. Lo desempenyo, bo e immillorable, com de costum, corrent a càrrech de la Srta. Gassó (L.) y Srs. Mercader, Pujol, Caralt (R. y M.), Marquès, Llach, etc., lo que'ls hi valgué molts aplausos.

PATRONAT DEL OBRER (Gracia).—Lo diumenge passat se posaren en escena en lo teatre d'aquesta societat lo diálech *D'extrem a extrem*, lo drama *A toch d'esquella*, un sainete castellà y la pessa *Vell y boig*.

Lo desempenyo, regular; la concurrencia va sortir satisfeta de las tres primeras, en especial de *A toch d'esquella*, tenint son autor de sortir a rebre los aplausos del públich.

Vell y boig no va agradar per sa excessiva duració y falta de desenllàs y se fa pesada, com ho demostrà la concurrencia en varias ocasions.
—A. R. P.

ASSOCIACIÓ DE LLUISOS DE SANT PAU.—En aquesta Associació lo diumenge prop-passat, ab nombrosa concurrencia, s'hi verificà lo benefici, que ja varem anunciar, del jove y soci D. Thomàs Orts.

Lo drama *Clarís* va esser ben interpretat pels socis Srs. Casals (R.), Dalmau, Canals, Viladoms, Massot, Marca, Vallès y Gualba, quins escoltaren nombrosos y nutrits aplausos, aixís com també los qui representaren la *Cura de Moro*, per la bona interpretació qu'hi donaren.

SOCIETAT CORAL LA HARMONIA (Sans).—S'hi representaren las sarsuelas *Esperanza*, *Arturo de Fuencarrali*, *Con permiso del marido*, essent molt aplaudidas.

PATRONATO OBRERO (Sans).—Va posarse en escena per segona vegada l'obra *Cor de roca*, distingintshi els Srs. Cantarell, Laporta y Fargas. També s'hi representà per segona vegada la producció *Una mosca vironera*, que fou molt aplaudida.

CORT ANGÉLICA DE SANT LLUÍS GONZAGA (Gracia).—Lo dia de Sant Pere, a las 5 de la tarde, se posà en escena en aquesta societat la bonica producció *L'apotecari d'Olot*, en la que van ressaltar d'un modo especial los Srs. Pollina, Caminal y Torras en sos respectius papers.

Acabà la funció ab la segona representació

de *La marcha de Cádiz*. Tots los joves que la desempenyaren van lluhirse, exceptuant lo que feya de *Atilano*, que no va agradar.

Lo coro molt bé.

LA RIALLA.—Tingué lloch el passat dissapte, dia 26, una bonica funció composta del drama *Amor de madre* y la pessa *A ca la modista*. Exceptuant lo jove encarregat del paper del senyor Anton, tots els demés sigueren molt aplaudits.

Lo diumenge dia 27 se donà una vetllada literaria musical ab un escullit programa, que deixà molt satisfeta a la concurrencia que omplia'l local, sent molt aplaudits tots quants hi prengueren part.

Per avuy s'anuncia'l benefici del jove senyor Alonso.—R.

LA FAMILIAR OBRERA (Sans).—Diumenge va posarse en escena *Los estudiants de Cervera*, distingintshi la Srta. Circuns y'ls Srs. Bosch, Valés, Roca y Amigó. Se donà la segona representació del monòlech *El Huérfano*, desempenyat pel noy Laporta, que fou molt aplaudit.

Acabà la funció ab la sarsuela *Setze jutges*, que fou ben desempenyada.

AVIS

A tots quants vingan a suscriures en la present setmana pera comensar trimestre lo dia primer de Juliol, tindran dret a escullir una obra d'entre las noranta que forman l'important biblioteca de LO TEATRO REGIONAL, **única** teatral catalana.

Els que ja estigan suscrits al periòdich y al comensar dit trimestre n'abonin dos, o siga fins a fi d'any, tindran dret a l'elecció de dugas obras.

* * *

Los que desitjin tenir enquadernada la comedia *Lo pare de la criatura*, poden dirigirse a l'Administració, Plassa del Pi, 3, 2.^{on} Preu, 10 cèntims.

Igualment s'enquadernan, baix las condicions de costum, las obras publicadas anteriorment.

SECCIÓ DE REGALOS

Como el gallo de Morón

SARSUELA EN UN ACTE

Se donarà al preu de **5 cèntims** presentant aquest anunci a l'Administració

Per caracterisarse, los llapis **FORTON** són los millors

Preu: 3 pessetas